

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 24 PŽ-1719/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Kamelije Parać, suca izvjestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ŽELJKA ĐIDE, Slavonski Brod, Požeška 124, OIB 11370686789, kojeg zastupa punomoćnik Mato Šimunović, odvjetnik u Slavonskom Brodu, protiv tuženika BROD NA SAVI kreditna unija u stečaju, Slavonski Brod, Ivana pl. Zajca 21, OIB 43254613447, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Lidija Šimunović iz Osijeka, radi v.p.s. 1.327,23 EUR / 10.000,00 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-286/2022-44 od 27. veljače 2023., u sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2023.

presudio je

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-286/2022-44 od 27. veljače 2023. u točkama I., II., III. i V. izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Utvrđuje se da u stečajnu masu tuženika BROD NA SAVI kreditna unija u stečaju, OIB 43254613447, Slavonski Brod, Ivana pl. Zajca 21, ne ulaze nekretnine upisane u zk. ulošku 2427 k.o. Brodski Varoš, označene kao k.č.br. 507/2 POŽEŠKA ULICA, VOĆNJAK, površine 989 m² i k.č.br. 507/4 POŽEŠKA ULICA, VRT, površine 784 m², ukupno 1773 m².

2. Utvrđuje se da je tužitelj Željko Đido, OIB 11370686789, Slavonski Brod, Požeška 124, vlasnik nekretnina upisanih u zk. ul. 2427 k.o. Brodski Varoš, označene kao k.č.br. 507/2 POŽEŠKA ULICA, VOĆNJAK, površine 989 m² i k.č.br. 507/4 POŽEŠKA ULICA, VRT, površine 784 m², ukupno 1773 m², te je tuženik BROD NA SAVI kreditna unija u stečaju, OIB 43254613447, Slavonski Brod, Ivana pl. Zajca 21 dužan trpjeti uknjižbu prava vlasništva na predmetnim nekretninama na ime tužitelja uz istovremeno brisanje prava vlasništva s imena tuženika.

3. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak vođenja ovog postupka u iznosu od 692,29 EUR / 5.216,06 kn, u roku od 15 (petnaest) dana.“

II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku trošak postupka u iznosu od 517,61 EUR / 3.899,93 kn.

Obrazloženje

1. Pobjanim dijelom presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-286/2022-44 od 27. veljače 2023. u točki I. izreke utvrđeno je da u stečajnu masu tuženika ne ulaze nekretnine upisane u zk. ulošku 2427 k.o. Brodski Varoš, označene kao k.č.br. 507/2 POŽEŠKA ULICA, VOČNJAK, površine 989 m² i k.č.br. 507/4 POŽEŠKA ULICA, VRT, površine 784 m², ukupno 1773 m². U točki II. izreke utvrđeno je da je tužitelj vlasnik nekretnina upisanih u zk. ul. 2427 k.o. Brodski Varoš, označene kao k.č.br. 507/2 POŽEŠKA ULICA, VOČNJAK, površine 989 m² i k.č.br. 507/4 POŽEŠKA ULICA, VRT, površine 784 m², ukupno 1773 m² te je tuženik dužan trpjeti uknjižbu prava vlasništva na predmetnim nekretninama na ime tužitelja uz istovremeno brisanje prava vlasništva s imena tuženika. U točki III. izreke naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog postupka u iznosu od 692,29 EUR / 5.216,06 kn, u roku od 15 (petnaest) dana. U točki V. izreke odbijen je tuženik sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 355,04 EUR / 2.675,05 kn.

2. Protiv presude žalbu je podnio tuženik. Presudu pobija u točkama I., II., III. i V. izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev, a podredno da ju ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od ukupno 750,00 kn / 99,54 EUR.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je osnovana.

5. Ispitavši pobijanu presudu na temelju čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je kod donošenja presude prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

6. Tužitelj Željko Đido je 28. ožujka 2021. podnio tužbu kojom tvrdi da je on, a ne tuženik (stečajni dužnik), vlasnik nekretnine upisane u zk. ul. br. 2427 k.o. Brodski Varoš, označene kao k.č.br.507/2 u naravi voćnjak kod kuće u selu, površine 329 čhv i k.č.br. 507/4 u naravi vrt kod kuće u selu površine 276 čhv.

7. Tužitelj je prvotno istaknuo zahtjev za utvrđenje da u stečajnu masu tuženika ne ulazi nekretnina upisana u zk.ul.br. 2427 k.o. Brodski Varoš te zahtjev za utvrđenje da je tužitelj na temelju Kupoprodajnog ugovora od 11. veljače 2009. stekao valjanu pravnu osnovu za uknjižbu prava vlasništva na toj istoj nekretnini, što

je tuženik dužan priznati, trpjeti uknjižbu prava vlasništva u korist tužitelja, uz istovremeno brisanje tuženikovog prava vlasništva.

8. Tužitelj je ujedno tvrdio da je stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine na temelju zakona - dosjelošću u smislu čl. 159. st. 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14) pa je podredno istaknuo zahtjev za utvrđenje da je on vlasnik navedene nekretnine, a što je tuženik dužan priznati, trpjeti uknjižbu prava vlasništva u korist tužitelja, uz istovremeno brisanje tuženikovog prava vlasništva (list 39. i 89. spisa).

9. Presudom poslovni broj P-94/21 od 24. ožujka 2022. prvostupanjski je sud prihvatio dio prvog (glavnog) zahtjeva za utvrđenje kako nekretnina ne ulazi u stečajnu masu tuženika te (eventualno kumulirani) zahtjev za utvrđenje tužiteljeva prava vlasništva nekretnine (na temelju zakona – dosjelošću), ne odlučivši o preostalom dijelu prvog (glavnog) zahtjeva za utvrđenje da je tužitelj na temelju Kupoprodajnog ugovora stekao valjanu pravnu osnovu za uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini. Navedena presuda ukinuta je rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-1929/2022 od 14. rujna 2022. s uputom da sud u ponovnom postupku najprije ocijeni osnovanost glavnog zahtjeva i ako bi našao da taj zahtjev nije osnovan, tek tada može ocjenjivati osnovanost eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva.

10. U ponovljenom postupku, tužitelj je podneskom od 22. prosinca 2022. postavio novi tužbeni zahtjev, tako da ranije istaknuti eventualno kumulirani (u presudi pogrešno navedeno alternativni) tužbeni zahtjev postavlja kao jedini tužbeni zahtjev te specificira oznaku predmetnih nekretnina, a tuženik se preinaci protivio. Sud je cijenio da tužitelj ima pravni interes da mu tužbeni zahtjev bude na utvrđenje prava vlasništva na temelju zakona po osnovi dosjelosti te je preinaku tužbenog zahtjeva prihvatio.

11. Dakle, predmet spora u nastavku suđenja je bilo utvrđenje prava vlasništva predmetne nekretnine na temelju zakona po osnovi dosjelosti.

12. Prije svega valja reći kako tužitelj nakon ukidnog rješenja ovog suda poslovni broj PŽ-1929/2022 od 14. rujna 2022. ranije istaknuti eventualno kumulirani tužbeni zahtjev postavlja kao jedini tužbeni zahtjev, to se smatra da je tužba u odnosu na glavni tužbeni zahtjev povučena.

13. Nadalje, nije sporno da je stečajni postupak nad dužnikom otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-892/2016 od 20. rujna 2016.

14. Prema odredbi čl. 147. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ), koji se primjenjuje u ovom postupku, osoba koja na temelju kojega svoga stvarnog ili osobnog prava može dokazati da neki predmet ne ulazi u stečajnu masu nije stečajni vjerovnik. Njezino će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima za ostvarivanje tih prava izvan stečajnog postupka.

15. Upravo tužitelj tvrdi da predmetna nekretnina, ne može biti dio stečajne mase, s obzirom na to da on ima izlučno pravo na tom stanu, a o njegovom pravu na izdvajanje predmeta ne može odlučiti stečajni upravitelj niti stečajni vjerovnici, već se o tome odlučuje, ukoliko je sporno, izvan stečajnog postupka.

16. Odredbama čl. 158. - 171. SZ-a propisane su osnovne pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.

17. Prema odredbi čl. 171. st. 1. SZ-a nakon otvaranja stečajnog postupka ne mogu se valjano stjecati prava na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu i ako se to stjecanje ne temelji na raspolaganju dužnika ili ovrsi ili osiguranju u korist stečajnog vjerovnika.

18. Slijedom navedenog, osnovan je žalbeni navod tuženika da, iako je čl. 130. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00,73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17; dalje: ZVDSP) određeno da tko stekne pravo vlasništva na nekretninama na temelju Zakona, ovlašten je ishoditi upis stečenih prava vlasništva u zemljišnoj knjizi, međutim, odredba čl. 171. SZ-a (koji predstavlja lex specialis) određuje isključenje drugih oblika pravnoga stjecanja prema kojoj: nakon otvaranja stečajnoga postupka ne mogu se valjano stjecati prava na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu i ako se to stjecanje ne temelji na raspolaganju dužnika ili ovrsi ili osiguranju u korist stečajnoga vjerovnika.

19. Iz spisa proizlazi da je tužitelj u posjed nekretnine došao 11. veljače 2009. na temelju ugovora, što bi značilo da bi rok od 10 godina za dosjedanje predmetne nekretnine prošao 11. veljače 2019. pod uvjetom da je tužitelj samostalni posjednik nekretnine čiji posjed je zakonit, istinit i pošten.

20. Kako je stečajni postupak nad tuženikom otvoren 20. rujna 2016., dakle prije proteka navedenog roka, to tužitelj nije mogao steći pravo vlasništva dosjelošću, nakon što su nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka sukladno čl. 171.SZ-a.

21. Budući da pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupaju danom donošenja rješenja i objave na e-Oglasnoj ploči suda, to je nepravilan zaključak prvostupanjskog suda da tužitelj nije mogao imati saznanja o otvaranju stečajnog postupka prije zabilježbe u zemljišnim knjigama 2021. godine.

22. S obzirom na sve navedeno, prvostupanjski je sud pogrešno primijenio materijalno pravo, konkretno odredbu čl. 171. SZ-a koja se primjenjuje kao lex specialis u odnosu na odredbe ZVDSP-a, pri čemu je pogrešno utvrdio da je tužitelj stekao dosjelošću predmetne nekretnine te je posljedično donio nezakonitu odluku.

23. Valjalo je stoga, na temelju čl. 373. st. 3. ZPP-a presuditi kao u točki I. izreke ove odluke.

24. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1., čl. 166. st. 2. i čl. 155. ZPP-a. Tuženiku su priznati troškovi zastupanja punomoćnika na ročištu održanom 23. ožujka 2022. i 9. veljače 2023. u iznosu od 248,86 EUR / 1.875 kn, na ročištu održanom 15. veljače 2023. u iznosu od 149,31 EUR i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 119,45 EUR. Ukupno iznos od 517,61 EUR / 3.899,93 kn.

Zagreb, 27. rujna 2023.

Dokument je elektronički potpisan:

Mario Vukelić

Vrijeme potpisivanja:

18-10-2023

10:24:08

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Vukelić
G=Mario
CN=Mario Vukelić

Predsjednik vijeća

Mario Vukelić